

Nr 293.

Av herr **Nilsson** i Tånga, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 236, angående tillfällig löneförbättring under år 1921 för viss personal inom den civila statsförvaltningen m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 236, rörande tillfällig löneförbättring under år 1921 för viss personal inom den civila statsförvaltningen m. m., har departementschefen beträffande lantmäteristaten i orterna instämt i löneregeringskommitténs yttrande, varigenom icke tillstyrkts, att distriktslantmäternas och extralantmäternas skulle erhålla dylik förmån. Beträffande distriktslantmäternas hänvisar propositionen (sid. 18) till Kungl. Maj:ts proposition nr 235 år 1920 sid. 115, varav framgår, att tillskott genom tillfällig löneroglering ej var avsedd att utgå för dessa. Samma sida i sistnämnda proposition innehåller emellertid för extralantmäternas del uttalandet, att till arvodena »skulle komma arvodestillskott genom tillfällig löneroglering».

På sätt framgår å sid. 114 i samma proposition innebar densamma beträffande ovan omnämnda delar ett förordande av 1919 års proposition nr 355, vari å sid. 60 lantmäterikommissionens förslag biträdades av departementschefen beträffande de då föreslagna extralantmäternas arvoden, i vilka icke var beräknat något belopp motsvarande tillfällig löneroglering för ordinarie tjänstemän, utan borde »arvodestillskott tillkomma enligt de regler, som i sådant avseende må bliva bestämda».

Jordbruksutskottet har i utlåtande nr 67 år 1920 sid. 20 anslutit sig till Kungl. Maj:ts ovannämnda förslag samma år beträffande extralantmäternas arvoden.

I *riksdagens skrivelse* år 1920 förekommer intet, som kan giva anledning till antagandet, att icke tillfällig löneförbättring skulle utgå till extralantmäternas.

Av vad sålunda anförts framgår otvetydigt, att Kungl. Maj:ts *Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 113 häft. (Nr 293—295.)* 1

förslag till riksdagen åren 1919 och 1920 liksom riksdagens beslut år 1920 innebära, att tillfällig löneförbättring skulle tillkomma extra lantmätarna. För den händelse Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag i ämnet sådant detsamma framgår av propositionen nr 236 skulle bero på annat än ett förbiseende, må framhållas, att de arvoden av statsmedel till belopp av 1,000, 1,500 och 2,000 kronor, som enligt nu gällande stat bestämts för extra lantmätarna, innebära i främsta rummet en ersättning för den nedsättning av lantmäteritaxan, vilken skedde redan med ingången av år 1910 och för vilken de icke då bereddes någon motsvarande förbättring. Uti arvodena i fråga ingå vidare två ålderstillägg, vilkas beviljande ansetts billigt i betraktande av att även efter den nu skedda utökningen av distriktslantmätarnas antal befördran till distriktslantmätare kan påräknas först efter omkring 12 à 14 års tjänstetid. Slutligen innefattas uti arvodena även ersättning för de kostnader och olägenheter, som äro förbundna med skyldigheten för extra lantmätarna att vara underkastade förflyttning allt efter som behovet av arbetskrafter gör sig gällande inom landets skilda delar.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta den ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 236, att extra lantmätarna förklaras berättigade att bekomma tillfällig löneförbättring å för dessa tjänstemän i stat upptagna arvoden i likhet med vad som i anledning av berörda proposition i allmänhet kan bliva bestämt för extra personal inom den civila statsförvaltningen.

Stockholm den 5 april 1921.

O. Nilsson,
Tånga.